

عنوان مقاله:

انتقال شرط داوری در داوری تجاری بین المللی: مبانی، شرایط و موانع

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی نوآوری و تحقیق در روانشناسی، حقوق و مدیریت فرهنگی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مریم ایمانی فر - کارشناس ارشد حقوق خصوصی دانشگاه شهید بهشتی

محمدعلی بهمنی - استادیار دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

با توجه به اصل «نسبی بودن قراردادها» و ماهیت رضایی داوری، دیوانهای داوری برای پاسخ به مسئله انتقال شرط داوری باید به جستجوی اراده واقعی طرفین در پرتو اصل «حسن نیت» بپردازند. رویه موجود در اکثر نظامهای حقوقی اعم از نظام حقوقی کامن لا و رومی-ژرمنی، انتقال قرارداد اصلی را اماره رضایت ضمنی منتقل الیه برای انتقال خودکار شرط داوری همراه با قرارداد می دانند. در صورتی که شرط داوری، شرایط عمومی و اختصاصی لازم را داشته باشد و نفس انتقال نیز با موانع ارادی و غیر ارادی مواجه نباشد، صرف اعلام اراده نسبت به انتقال قرارداد اصلی برای انتقال شرط داوری کفایت می کند. پس از انتقال صحیح قرارداد به منتقل الیه، وی به عنوان قائم مقام و جانشین، واجد حقوق و تکالیفی می باشد که موظف به اجرا و رعایت آنها است.

کلمات کلیدی:

انتقال شرط داوری تجاری بین المللی، مبانی انتقال شرط داوری، شرایط انتقال شرط داوری، موانع انتقال شرط داوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1751276>

